

Wierzyński, Kazimierz

Mojej matce

Przegląd Pruszkowski nr 1, 70

2000

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Dla Matki ...

Jan Twardowski

Matka

nie ludzki urok gwiazd nad sputnikami
nie ludzki pomysł śmierci
nie ludzkie cierpienie
nie ludzki czas co czeka z krótkim nożem renty
nie ludzkie piękno mistrzów
a tu zwykła matka
jej nos okulary i pacierz na stole
moczopędna pietruszka
z selerem sałatka
i bardzo ludzka miłość
z początkiem romantycznym
z krzyżykiem na końcu
bez środka

Kazimierz Wierzyński

Mojej matce

Po zamrażniętej wracam drodze
W twój porzucony, ciepły ką.
Nie pytaj, po co znów przychodzę
Tam, gdzie już byłem, z czym i skąd.
Kości drzew gołe, śnieg i zima,
Gościńiec: cmentarz martwych grud;
Została tylko przed oczyma
Łaska otwartych twoich wrót.
Krok się wciąż śpieszy i wciąż zwleka,
Śladów, jak widm, się własnych zląkł.
Naprzeciw idzie mu z daleka
W powietrzu drżący krzyż twych rąk.